

Útban a tó és a táborhely közt . . .

*Zweiwöchige Untersuchung des Sees der
Mátyáshegyer Höhle
von L. Berkesi*

Im unteren Teil der 4 km langen Mátyáshegyer Höhle, des grössten Höhlenlabyrinths der Umgebung von Budapest, blockiert ein tiefer Siphon das Weitergehen. Nach den bisherigen Beobachtungen ist die Veränderung des Wasserstandes im Siphon äusserst unregelmässig und bis jetzt war eine systematische Beobachtung nicht organisiert. Verfasser übernahm die Aufgabe, für zwei Wochen ganz allein in die Höhlentiefe einzuziehen und dort die Schwankungen des Wasserstandes systematisch zu

beobachten und registrieren. Zum Zeitpunkt war die Zeit der Frühjahreshochwasserspitze der Donau gewählt, da es zu erwarten war, dass sich zu dieser Zeit die Möglichkeit des Nachweises mehrerer Zusammenhänge ergeben würde. Ausserdem führte der einsame Höhlenbewohner auch Gesundheitsbeobachtungen durch. Während des 336 Stunden langen Aufenthaltes unter der Erdoberfläche nahm er um 2,5 Kilogramm ab, sein Blutdruck wurde niedriger und dazu kam noch eine Halsentzündung. In den letzten Tagen konnte er nicht mehr als 4 Stunden lang schlafen und auch sein Appetit verschlechterte sich. Diese ungünstigen Symptome verschwanden in einem Tag, nachdem er an die Tagesoberfläche zurückgekehrt war.

*Двухнедельное исследование озера пещеры
горы Матьяш
Л. Беркеси*

В низах Матьяшхедьской пещеры, одного из крупнейших пещерных лабиринтов Будапешта с протяженностью 4 км проход загораживается глубоким сифоном. По результатам выполненных до сих пор наблюдений в сифоне уровень воды изменяется прихотливо, но до сих пор систематических измерений никто не произвел. Поэтому автор взял на себя один вселиться на две недели в глубь пещеры и систематически записывать колебания уровня воды. В качестве времени исследований было выбрано время весенних паводков Дуная, так как при этом он надеяется суметь выявить больше закономерностей. Кроме этого одинокий житель пещеры вел и медицинские наблюдения. Во время 336 часов пребывания под землей он убавил в весе 2,5 кг, давление крови снизилось и наступило воспаление горла. В последние дни он не мог спать больше 4 часов, причем ухудшил и его аппетит. Эти неблагоприятные симптомы исчезли в течение суток после выхода наблюдателя на поверхность.

BARLANGOK MÉLYÉN . . .

Az amerikai „világtérkutató bizottság” felkérésére a francia *Antoine Senni* 1964. november 30-tól 18 hetet töltött az Audoubert-fennsík egyik barlangjában. A 35 éves férfi órát természetesen nem vihett magával, így időérzékét teljesen elvesztette. Amikor érte mentek a barlangba, még úgy számolta, hogy 55 nap hátra van a tervezett barlangi életből.

Antoine Senni, amikor ismét előbújt az örök sötétség honából, a barlangbejáratnál egy női riválisa, a 26 éves *Josie Lares* várta. Ez a francia kislány („civilben” ápolónő Nizzában) Senni barlangi raboskodása idején 88 napot töltött a Tengeri Alpok egyik barlangjában. A hosszú barlangi tartózkodás az ő szervezetére sem hatott károsan, pedig ennek a barlangnak a hőfoka mindössze 4 °C volt. A felszíni 24 órás napi életritmus eseményei (étkezés, alvás) odalent 40 órás napokra nyúltak. „Éjszakai” alvásideje általában 15 óra volt. Ezt a felszíni megfigyelők állapították meg, akikkel naponta telefonon beszélhetett, de azok semmiféle támpontot nem adhattak számára az idő múlásáról. A francia lány a barlangban két pullóvert kötött és egy könyvtárcsi könyvet kiolvasott.

1964. júliusában *négy férfi* kezdte meg háromhetes barlanglakó életét a Francia-Alpokban. A barlangi tartózkodás ideje alatt rendszeresen vizsgálták műszerekkel testhőmérsékletük, szív működésük és agyáramaik adatait.

A franciaországi Lacave-barlangban a párizsi orvosok *hét önként jelentkezett francia nővel* végeztek barlangkísérleteket. Az eltérő korú és fizikumú, más és más vidékről származó, különböző foglalkozású nők egy barlangterembe összegárva egy hetet töltöttek a mélyben.